

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg

21. juni 2018

Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 433 alm. del af 22. maj 2018

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse de årlige omkostninger efter tilbageløb og adfærd ved at hæve fradraget for arbejdsindtægt for folkepensionister fra 60.000 kr. til henholdsvis 80.000 kr., 90.000 kr. og 100.000 kr., før der modregnes i pensionstillægget.

Svar

I folkepensions pensionstillæg samt ved beregning af den personlige tillægsprocent, der ligger til grund for bl.a. udbetaling af den supplerende pensionsydelse, gives et fradrag for arbejdsindkomst på 60.000 kr. udover de almindelige indkomstfradrag¹.

En forhøjelse af fradraget for arbejdsindkomst til 80.000 kr., 90.000 kr. eller 100.000 kr. skønnes at medføre en offentlig merudgift omkring hhv. godt 90 mio. kr., godt 140 mio. kr. eller knap 190 mio. kr. i 2018, *jf. tabel 1*.

Fradrag for arbejdsindkomst, kr.	80.000	90.000	100.000
	Mio. kr.		
Umiddelbar udgift (efter indkomstskat og boligydelse)	102	150	197
Efter tilbageløb	77	113	148
Efter tilbageløb og adfærd	94	144	189

Anm.: I datagrundlaget for 2015 medfører et højere fradrag for arbejdsindkomst et marginalt lavere arbejdsudbud som følge fordelingen af pensionisterne omkring aftrappingsintervallet for pensionstillæg.

Kilde: Egne beregninger på lovmdoellen.

Forhøjelsen af fradraget for arbejdsindkomst skønnes at føre til en samlet reduktion af arbejdsudbuddet blandt arbejdende folkepensionister. Det skal ses i lyset af to modsatrettede effekter, fordi et højere fradrag indebærer en forskydning af

¹ Arbejdsindkomst ud over bundfradraget på 60.000 kr. indgår i indkomstgrundlaget for pensionstillægget og den supplerende pensionsydelse. Aftrapning af pensionstillægget påbegyndes, når indkomstgrundlaget overstiger de almindelige indkomstfradrag på 71.200 kr. og 142.800 kr. i 2018 for henholdsvis enlige og par. For den supplerende pensionsydelse påbegyndes aftrapningen, når indkomstgrundlaget overstiger 20.500 kr. og 40.600 kr. i 2018 for henholdsvis enlige og par. Pensionstillægget er fuldt aftrappet, når indkomstgrundlaget overstiger 332.500 kr. og 392.900 kr. for hhv. enlige og par.

indkomstintervallet, hvor henholdsvis supplerende pensionsydelse og pensionstillæg aftrappes.

Et højere fradrag medfører, at nogle pensionister slipper for aftrapning af den supplerende pensionsydelse og pensionstillæg ved nuværende beskæftigelsesomfang og dermed få en lavere sammensat marginalprocent (hvilket isoleret set øger arbejdsudbuddet), men samtidigt vil andre pensionister for uændret arbejdsomfang blive omfattet af aftrapningen og dermed bliver berørt af højere sammensat marginalprocent (hvilket isoleret set reducerer arbejdsudbuddet).

På det anvendte datagrundlag for 2015 betyder forhøjelserne, at der er et større antal pensionister med arbejdsindkomst, der opnår ret til et aftrappet pensionstillæg og dermed bliver ramt af en højere sammensat marginalskat, end det antal pensionister, der undgår at blive modregnet som følge af det højere indkomstfradrag i supplerende pensionsydelse eller pensionstillæg. Derfor forventes samlet set en stigning i den gennemsnitlige marginalprocent og dermed til en reduktion i arbejdsudbuddet. Samtidigt har pensionister, der bliver berørt af aftrapning, højere indkomster i gennemsnit end dem, der undgår aftrapning.

Det stigende antal, der får højere sammensat marginalskat, skyldes primært, at flere pensionister i forhold til tidligere år har høje supplerende indkomster, hvilket i høj grad skyldes udbetalinger fra arbejdsmarkedspensionsopsparinger. Samtidigt er der en større andel pensionister med arbejdsindkomst i gruppen med store arbejdsmarkedspensionsopsparinger. Effekterne af at forskyde aftrapningsintervallet er følsomt overfor udviklingen i indkomstfordelingen blandt pensionister.

At effekten på arbejdsudbuddet, af at øge bundfradraget yderligere fra de nuværende 60.000 kr., vurderes at være negativ, adskiller sig fra tidligere vurderinger. Det skyldes især, at antallet af pensionister med høje pensionsudbetalinger er steget.

Således blev det i forbindelse med *Aftale om en jobplan (februar 2008)*, hvor bundfradraget på 30.000 kr. blev indført med virkning fra 1. juli 2008, vurderet, at pensionisters arbejdsudbud ville stige med omkring 400 fuldtidsbeskæftigede. Og med *Aftale om senere tilbagetrækning (maj 2011)*, hvor bundfradraget blev løftet til 60.000 kr. blev det skønnet, at det ville øge tilskyndelsen til at arbejde for personer, som har nået folkepensionsalderen.

Øget folkepension som følge af et højere fradrag arbejdsindkomst medfører en mindre reduktion af udgifterne til boligydelse. I beregningerne indgår effekter på folkepension, indkomstskat, boligydelse. Der er dog ikke indregnet afledte effekter på boligydelse af et eventuelt ændret arbejdsudbud. Udgifter til særlige personlige tillæg, helbredstillæg og varmetillæg indgår ikke i beregningerne.

Der regnes som standard alene på *timeeffekten* på arbejdsudbuddet for arbejdende pensionister. Derimod indregnes hverken den negative *deltagelseeffekt* for personer i arbejde ved, at gevinsten ved at vælge opsat pension reduceres, eller den po-

sitive deltagelseeffekt fra pensionister uden arbejdsindkomst ved at det er mere attraktivt at arbejde ved siden af folkepensionen. Det skyldes, at Finansministeriets regneprincipper på nuværende tidspunkt ikke er velegnet til at beskrive tilbage-trækningsbeslutningen.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister